

Vi vil meget – det kan vi ikke skjule – vi vil også noget helt andet end regeringen. Og nogen kunne så mene, at det ikke er finansieret. Men i de ændringsforslag, vi har stillet, finansierer vi ikke alene vores egne ønsker til forbedringer, men vi har i alt 6,5 mia. kr. mere i nettobesparelse i forhold til regeringens egne forslag. Så vi overfinansierer vores ønsker, og den overfinansiering skal bruges til at nedbringe statens gæld yderligere.

Det er jo ikke bare de stillede ændringsforslag, der er fuldt finansieret. Det gælder også for det samlede forslag, »Fornyelse '98«. Også her gælder det, at der ikke foreslås en eneste krone i skattelettelse eller øvrige forbedringer, som ikke er mere end fuldt ud finansieret.

Vi gør det bl.a. ved at sikre en bedre kvalitet for færre penge gennem effektivisering og forbedringer af den offentlige sektor ved udvidet brug af udbud og udlicitering samt et generelt krav om samme produktivitetstigning i den offentlige sektor som i den private. Vi vil sikre et offentligt forbrug under kontrol og gøre langt mere for at få ledige i arbejde.

Finansministeren foreslår, at der overføres 8,5 mia. kr. fra Den Sociale Pensionsfond i 1998 til statskassen. Og det gør han ved at tilsidesætte den gældende lovgivning alene med hjemmel i en tekstanmærkning på finansloven.

Regeringen har fortsat ikke så meget mod, at den tør fremlægge et lovforslag og stå til ansvar over for Folketinget, pensionisterne og offentligheden i øvrigt. Det er nu tredje gang, at finansministeren og regeringen forsøger sig med klare brud på de regler, Folketinget har, bl.a. i budgetvejledningen, og på trods af Rigsrevisionens udtalelser. Det er simpelt hen uværdigt for regeringen og det flertal i Folketinget, som eventuelt støtter dette.

Vi har i Danmark et særligt ansvar for at hjælpe befolkningerne i ulandene, men vi mener også, at vi har et ansvar for at sikre, at de penge, der anvendes til ulandsbistand, anvendes optimalt. Vi ønsker, at Danmarks internationale bistand bliver effektiviseret. Vi kan gøre det meget bedre, også for færre penge.

Vi ønsker at opprioritere bistanden til Østeuropa, især til de tre baltiske lande, men vi vil sænke rammen for ulandsbistand fra de nuværende 1 pct. til 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. Og selv med denne sænkning vil der kun være tre lande i hele verden, der bruger en større andel af deres produktion til egentlig

bistandshjælp. Det er Norge, det er Sverige, og det er Holland.

Norge bruger ca. ½ procent mere end det, vi har som mål, og det er så den olie, de pumper op fra områder, der egentlig burde tilhøre Danmark, der sætter dem i stand til at ligge på en førsteplads. Og ellers må jeg sige, at såvel Sverige som Holland egentlig ligger på det danske niveau, altså det, vi ønsker som dansk niveau, nemlig 0,8 pct.

Vi ønsker at stramme yderligere op i udlændingepolitikken og give mulighed for, at flygtninge i højere grad kan blive hjulpet i lejre tæt på deres hjemland. Vi vil skærpe kontrollen med flygtninge, der kommer til Danmark. Vi vil afskaffe retskrav på familiesammenføring. Vi ønsker at fokusere på, hvordan man i højere grad hjælper flygtninge tilbage til deres hjemlande, når muligheden byder sig, i stedet for at gøre flygtninge til indvandrere.

Også her spørger fru Pia Gjellerup til, hvordan tingene egentlig hænger sammen. Hvordan kan man overhovedet spare penge ved at etablere flygtningelejre i nærområderne? Fru Pia Gjellerup spørger: Hvor skal lejrene være?

Ja, de skal være i nærområderne. Og nærområderne defineres altså ud fra, hvor det egentlig er, personerne kommer fra. Og sandheden er jo den, at vi har oplysninger om, at det er 10-30 gange så mange, man kan hjælpe for det samme beløb i nærområderne, som man kan ved at gøre dem til indvandrere i Danmark eller midlertidigt give dem ophold i Danmark.

Fru Pia Gjellerup spørger også: De besparelser på ca. 433 mio. kr. på kontoen Flygtninge/indvandrere, hvordan når vi frem til dem? Jamen det har vi jo beskrevet tydeligt. Det er jo ikke engang nye tal, der har været lejlighed til at læse dem siden august måned, hvor vi fremlagde »Fornyelse '98«, hvoraf det fremgår, at en forkortet sagsbehandlingstid på 3½ måned er beregnet til at ville medføre en besparelse på 110 mio. kr., at begrænsningen af antallet af de facto-flygtninge medfører en besparelse på 120 mio. kr., og at der indføres DNA-test. Det er det, der ligger inden for rammen af 433 mio. kr., inklusive at vi reducerer reserverne hos indenrigsministeren. Så det er altså ganske klart beskrevet i vores samlede ændringsforslag, må jeg sige.

Det er altså på udvalgte områder, vi har foreslået de nødvendige ændringer, og jeg kan sige, at disse forslag er lagt frem til fri afstemning.